

[Finansministeren.]

alene er af stor betydning, at dette revalideringsarbejde bliver rigtigt tilrettelagt fremover, men at det også for selve arbejdets lykkelige gennemførelse må være sådan, at man er i stand til både at få og at fastholde de ledere, hvis evner og kvalifikationer der efter min mening må stilles store krav til.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Viggo Hauch, at han i anledning af de her stillede ændringsforslag til normeringslovforslaget ønskede en udtalelse om, at vi fra regeringens side, fra de enkelte ministeriers side, var enige i, at om normeringer som disse bør der altid forhandles både med lønningsrådet og finansministeriet på forhånd. Jeg tror endda, det ærede medlem ønskede en forsikring herom fra den højtærede statsminister. Jeg kan i hvert fald for mit vedkommende kun erklære mig enig i, at sådanne forhandlinger naturligvis altid bør finde sted, og at normeringerne naturligvis ikke skal garanteres og fastsættes på forhånd.

Jeg lyttede med nogen interesse til den karakteristik, som det ærede medlem hr. Viggo Hauch gav af de foreliggende ændringsforslag og navnlig af forberedelserne til dem. Jeg tror, det ærede medlem hr. Viggo Hauch talte om de sultne ulve, der forfulgte os for at opnå resultater. Jeg ved ikke, hvem det ærede medlem sigter til: om det skulle være tjenestemændene, det ærede medlem betragter som sultne ulve, der optager en forfølgelse for at tilrive sig et eller andet resultat. Jeg forstod også det ærede medlems karakteristik af mig sådan, at jeg skulle betegnes som særlig svag over for disse krav, fordi jeg var en ny finansminister og derfor ikke var tilstrækkelig i stand til at sige nej. Jeg tror endda, det ærede medlem hr. Grøndahl i sit indlæg tilføjede, at han havde opfattelsen af, at ordet nej var udgået af ordbogen derovre i finansministeriet.

En sådan karakteristik og en sådan sammenligning må jeg naturligvis finde mig i, men de ærede medlemmer ved jo godt, at der i de allerfleste tilfælde, hvor der foregår opnormeringer, ikke alene foretages en meget grundig gennemgang, undersøgelse og prøvelse af de normeringer, man

ønsker inden for de enkelte ressortministerier, men også foregår en yderligere ransøgning og undersøgelse i finansministeriet, ligesom der foregår et grundigt arbejde i lønningsrådet med henblik på at finde frem til afgørelser, som man synes er rimelige, og til opnormeringsforbedringer, som man mener er berettigede. Det har da også heldigvis været sådan — og det synes jeg er en god ting — at der på de allervæsentligste områder opnås enighed både i lønningsrådet og i lønningsudvalget, når forslagene kommer dér. Det er jo kun på ganske enkelte områder, man ikke kan opnå den fulde enighed, og dér må jeg sige, at jeg havde hellere set, at det havde været tilfældet på andre områder end netop på revalideringsområdet. Jeg kan nemlig ikke undgå at have en mistanke om, at hvis kærligheden til det arbejde, der dér skal udføres, havde været større, så havde interessen for her at sikre og fastholde de virkelige ledere, de dygtigste ledere, måske også været større.

Det ærede medlem hr. Grøndahl spurgte mig om nynormeringerne i kulturministeriet. Til det kan jeg kun tilføje, hvad allerede fremgår af normeringslovforslaget, at under et sådant nyt ministerium må der naturligvis en række nynormeringer til, og det ærede medlem kan heller ikke være ukendt med, at disse normeringer naturligvis ikke kan klares blot ved overflytninger fra de øvrige ministerier.

Det ærede medlem hr. Baagø var inde på en omtale af hele problemet om de lærlingeuddannede kontorfolk. Det er ikke ukendt for nogen af os — det var det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen også uddybede — at der ligger et betydeligt problem både i forholdet angående de lærlingeuddannede kontorfolk og i spørgsmålet om, hvorvidt man skal fastholde tjenestemandsbegrebet eller eventuelt, helt og fuldt eller i større udstrækning, gå over til overenskomstansættelser. Jeg tror, det er problemer, man ikke sådan kan klare lige i øjeblikket. For det sidstnævnte problems vedkommende vil det vel heller ikke være rigtigt at gøre sin stilling op i den øjeblikkelige situation. Jeg går ud fra, at man heller ikke fra konservativ side har gjort op med, om man ønsker at fastholde tjenestemandsbegrebet på længere sigt, eller